

POLITIET

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep.
0031 Oslo

POLITIDIREKTORATET	
12 APR 2012	
Arkiv 08-13	Arkivkode 008
Saksnr. 12/656	Dok.nr. 16

MOTTATT
12 APR 2012

<i>Deres referanse</i>	<i>Vår referanse</i>	<i>Dato</i>
	2012/00966-2 008	02.04.2012

Høring - forslag til politiregisterforskriften

1. Innledning. Generelt

Jeg viser til høringsbrev om forslag til politiregisterforskriften med høringsfrist 20. mars 2012.

Det har dessverre ikke vært mulig å overholde fristen, hvilket i hovedsak beror på at høringen i tid faller sammen med en rekke andre høringer og rapporteringer som alle har det til felles at fristene som settes gir liten mulighet til å behandle de aktuelle temaene særlig grundig.

Hordaland politidistrikt har som utgangspunkt at det bør være en vid adgang til informasjonsutveksling mellom "det uniformerte" politiet og politiets forvaltningsvirksomhet, fordi dette gjennomgående vil være en viktig forutsetning for politiets og samfunnets mulighet til effektivt å kunne forebyggende og bekjempe kriminalitet.

Når det gjelder forskriften er det etter vårt syn et generelt trekk at ny politiregisterlov med tilhørende forskrifter i for stor grad underbygger et større skille mellom polisiære/strafferettslige gjøremål og politiets forvaltningsmessige gjøremål og slik begrenser politiets mulighet for en helhetlig satsing i et proaktivt kriminalitetsforebyggende perspektiv. Dette rimer dårlig med signalene som blant annet fremkommer i Ot prp nr 108 (2008-2009) og Politidirektoratet sitt disponeringskriv for 2012 hvor det legges vekt på bedre samhandling mellom forvaltningsporet og straffesakssporet for å forebygge/hindre kriminalitet.

Det bør være åpenbart at de ulike politimessige registrene er en viktig informasjonskilde i forbindelse med for eksempel vurdering av våpeninnehaveres skikkethet til å være i besittelse av våpen. Det samme perspektivet gjør seg gjeldende for eksempelvis vaktvirksomhet, førerkortforvaltningen og utlendingsforvaltningen (spesielt for

Hordaland politidistrikt

kriminelle utlendinger). Det er viktig at informasjonsflyten ikke vanskeliggjøres ved større grad av byråkratisering som det synes som om forslag til ny forskrift legger opp til, ref § 9-5 (utlevering av opplysninger til politiets forvaltningsvirksomhet og sivile gjøremål), jf kapittel 11 (saksbehandlingsregler).

Saksbehandlingsreglene som nevnt vil medføre en mindre effektiv forvaltningsmessig behandling av sakene, noe som igjen naturlig nok vil gå ut over politiets kriminalitetsforebyggende virksomhet. Det skal i denne sammenhengen bemerkes at man selvsagt ser på det som positivt at det "kan" gis tilgang til politiooperativt system ved utøvelse av politiets forvaltningsvirksomhet jf § 53-7.

2. Kommentarer til enkelte bestemmelser

Forskriften § 9-5

Departementet ber særskilt om tilbakemelding på om det også er andre forvaltningsmessige gjøremål som bør nevnes. Til dette kan bemerkes at all den tid man bruker uttrykket "for eksempel" i § 9-5 etterfulgt av benevnelse av diverse forvaltningsmessige gjøremål, bør dette språklig sett, være tilstrekkelig til at det tydelig fremgår at også andre forvaltningsmessige gjøremål dekkes av bestemmelsen. Det kan strengt tatt diskuteres om det er behov for å eksemplifisere utover det å vise til politiets forvaltningsmessige og sivile gjøremål.

Forskriften § 9-6

Hordaland politidistrikt tar utgangspunkt i at bekjempelse av organisert kriminalitet stiller politiet og samfunnet overfor utfordringer av slik art og omfang at politiet ikke alene er i stand til effektivt å kunne løse og bekjempe problemkomplekset.

Det er vår oppfatning og erfaring at hele forvaltningsapparatet må kunne mobiliseres for å utnytte alle muligheter for å påvirke de rammebetingelser som er av betydning for de organiserte kriminelles mulighet til å drive sin virksomhet. Viktige offentlige instanser i så måte vil være kommunale bygningsmyndigheter, offentlige vernemyndigheter, både kommunale, fylkeskommunale og statlige.

Et typisk eksempel vil være kommunale bygningsmyndigheters mulighet til å hindre kriminelle MC-klubber i å etablere klubblokaler i kommunen. Dette kan skje ved å avslå søknader om byggetillatelse, eller – kanskje mer praktisk – ved å avslå søknader om bruksendring av tidligere industrilokaler til andre formål som er tilpasset MC-klubbenes behov. Likeledes vil offentlige vernemyndigheter – etter henvendelse fra politiet – kunne fastsette vernevilkår som effektivt vil kunne hindre ombygging eller bruksendring av en bygning til et klubblokale.

Strengt tatt kan den oppramsingen som er gjort virke hemmende når den gjøres så vidt konkret. Samtidig kan det stilles spørsmålsteget ved behovet for en slik oppramsning, når det innledningsvis er tatt inn at det gjelder "blant annet" instansene nevnt i oppramsningen. Skal oppramsningen beholdes tilsier dette gjerne at slike offentlige myndigheter vi har nevnt ovenfor også eksplisitt bør angis i forskriftsteksten, på linje med de øvrige offentlige instanser som allerede er oppregnet under punkt 1 – 10.

Forskriften § 9-7

Hordaland politidistrikt tar utgangspunkt i at meddelelse av taushetsbelagt informasjon til private personer eller organisasjoner undertiden vil være et viktig virkemiddel for å forebygge eller bekjempe straffbare forhold.

Som eksempel kan nevnes at transportbedrifter (i vid forstand, dvs. buss, taxi, båt, fly mv) bør kunne varsles om pågående straffesaker av betydning for virksomheten, for eksempel om en sjåfør som er under etterforskning for straffbare forhold mot kunder/passasjer. Ordlyden i politiregisterloven § 31, 1. ledd synes etter omstendighetene å gi en relativt vid adgang til dette, mens forskriftens § 9-7, 1. ledd nr 1 – 5, langt på vei synes å eksemplifisere begrepet ”private” til å dreie seg om (private) institusjoner eller organisasjoner.

Hordaland politidistrikt mener således at det bør vurderes om private bedrifter eller enkeltmannsforetak også skal tilføyes på listen over aktuelle private mottakere av ellers taushetsbelagt informasjon.

Forskriften §10-14

Bestemmelsen begrenser betydelig virkeområdet i forhold til påtaleinstruksen § 5-13 da forslag til ny bestemmelse kun gjelder for beskyttelsessaken. Vel er det slik at utlendingsmyndigheten kan få opplysninger i sak etter utlendingsloven med hjemmel i forskriften § 9-6 (utlevering av opplysninger). Men av hensyn til effektiv saksbehandling og mulighet for enkle rutiner i politiet, vil det være mer hensiktsmessig å utvide informasjonspliktbestemmelsen til også å gjelde andre utlendingssaker slik rettstilstanden p.t er.

Gunnar H. Fløystad
Sjef Retts- og påtaleenheten

Saksbehandler:
Pi. Ane Kvaal
Padv2 Magne Sylta
Pob Jarle Bjørke